

ROSA ET CRUX

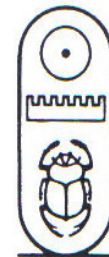
Filosofiaa - Mystiikkaa - Tiedettä - Kulttuuria
Nro 1, heinäkuu 2010, 13 vuosikerta

Ruusuristin Veljeskunta AMORCin jäsenlehti

Positio Fraternitatis Rosae Crucis.....	4
Inhimillisen tiedon olemuksesta.....	12
Egyptin mysteerejä.....	17
Rukous vanhentumiselle.....	28

© Copyright 2010
Ruusuristin Veljeskunta
AMORC-SUOMI
AMORC, PL 8, 33341 TAMPERE
Sähköposti: amorc@amorc.fi
Internet: www.amorc.fi

Kaikki oikeudet pidätetään

*Lehden artikkelit eivät välttämättä kuvaa Ruusuristin
Veljeskunta AMORCin kantaa, jolloin niistä vastaa kirjoittaja*

Mikä Ruusuristin Veljeskunta AMORC on?

Ruusuristin Veljeskunta on kansainvälinen ja yhteisö, johon kuuluu jäsenenä naisia ja miehiä lähes kaikista maista. Veljeskunta on kerännyt ja säilyttänyt vuosisatojen ajan vanhaa ja ajatonta viisautta. Veljeskunta ei ole uskonnollinen eikä poliittinen. Sen tehtävänä on välittää hallussaan olevaa viisautta. Päämääränä on, että jokainen oppii elämään tasapainossa itsessään olevien luovien ja rakentavien voimien kanssa niin omaksi parhaakseen kuin ihmiskunnankin hyväksi.

HALUATKO LISÄÄ TIETOJA?

Pyydä esitteemme osoitteella:

Ruusuristin Veljeskunta AMORC

PL 8, 33341 TAMPERE

soita iltaisin tai jätä viesti

050-561 1128

yhteys sähköpostitse:

amorc@amorc.fi

www.amorc.fi

TOIMITUKSESTA

Pyhä Teresa/Äiti Teresa tunnetaan Pienten Tekojen Pyhimyksenä. On merkittävää, että tekemällä pieniä asioita elämässään hyvin ja suurella rakkaudella hän on 'ruusujen edustaja', kiitetty.

Pyhän Teresan rukous

Salli tänään löytyä rauha sisimpääsi. Olkoon luottamuksesi Jumalaan, että olet täsmälleen siellä, missä sinut on tarkoitettu olemaan. Älä unohda äärettömiä mahdollisuuksia, jotka syntyvät luottamuksesta ja uskosta. Tule käyttämään niitä lahjoja, jotka olet saanut ja anna eteenpäin sitä rakkautta, joka on ylhäältä annettu sinulle. Ole tyytyväinen tiedosta, että olet yksi Jumalan lapsista. Salli tämän läsnäolon asettua sinun sisimpääsi ja anna sielullesi vapaus laulaa, tanssia, ylistää ja rakastaa. Se kuuluu meille kaikille.

28. lokakuuta, 2008 – ruusuristivuonna 3361

“Ihmistä johdattaa toivoon ja optimismiin hänen jumalainen olemuksensa ja hänen biologinen eloonjäämisen vaistonsa. Täten kaipaus aistimaailman tuolla puolen olevaan näyttää olevan ihmisrodulle elintärkeää.”

Positio Fraternitatis Rosae Crucis (2001)

Avoin kirje maailman kansalaisille

Laadimme tämän avoimen kirjeen, koska se meistä näytti tarpeelliselta. Totta kai tiedämme, ettei esittämiämme ajatuksia välttämättä hyväksytä tai niitä vastustetaan. Kunnioitamme ajatuksen vapautta, joten teistä jokainen voi arvioida kirjoitustamme omien mielipiteittensä mukaan.

Pohtiessamme yleismaailmallista tilannetta sellaisena kuin itse näemme sen, tuntuu, että ihmiskunta on kollektiivisen mielettömyyden partaalla ja olemme kadottamassa elämämme suunnan. Tyhmät, ala-arvoiset ja häpeämättömät televisio-ohjelmat saavuttavat katsojaennätyksiä ja meidät on johdateltu uskomaan, että ihmisen päämääränä elämässä on tulla rikkaaksi ja kuuluisaksi nopeasti ja mahdollisimman vähin ponnisteluin.

Väkivaltaa on kaikkialla ja sitä korostetaan televisiossa ja elokuvissa. Media tuntuu tuovan esiin vain ihmislunnon mustimpia puolia. Ihmisiä nimitetään tähdiksi tai taiteilijoiksi, kun he itse asiassa vahvistavat muodissa olevaa tai valheellista pinta-elämää. Keski-ikäisten ja vanhenevien syrjintä lisääntyy, pilkkaaminen kätetään huumoriin, henkilökultti ja kehon palvonta sekoittuvat. Raakuutta ylistetään, hienostuneisuutta halveksitaan ja röyhkeys, hävyttömyys ja julkeus on nostettu hyveiksi.

Taloudellinen, elinkeinoelämää koskeva ja sosiaalinen kriisi, jota maailma on nyt elää, liittyy edellä kerrottuun ja olisi väärin yhdistää sitä pelkästään harhateille joutuneeseen talous- ja pankkijärjestelmään. Se on

aiheuttanut yleistä yhteisöllistä turmeltuneisuutta yhteiskunnissa, erityisesti kehittyneissä maissa. Vääränlaisen julkisuuden valokeilassa ja kaikenlaisten luottojen ollessa tarjolla ihmiset on opetettu kuluttamaan ja “kohottamaan” elämänsä laatua olemisen kustannuksella. Siten virtuaalisesta tai todellisesta rahasta on tullut valloilleen päässeen kulutuksen perusta. Kun rahan pitäisi olla vaihdon väline, jonka avulla jokainen voi hankkia materiaalisen elämänsä tarpeet, siitä on tullut itsestään päämäärä, jolloin ei oteta huomioon, mistä ja miten se on hankittu. Raha ei luultavasti koskaan aiemmin ole ollut tämänkaltainen alennustilan agentti, lahjonnan perusta ja sosiaalisen tasepainottomuuden lähde. Se toimii uuden epäjumalan tavoin ja sillä on lukemattomia omistushaluisia ja ahneita mestareita.

Jotkut teistä saattavat pitää ajatuksiamme liian jyrkkinä, negatiivisina ja pessimistisinä kuvaamaan maailman nykytilaa. Toiset vuorostaan saattavat pitää puhettamme taantumuksellisena. Kuitenkin filosofiamme tuntuu meistä itsestämme optimistiselta, jopa utopistiselta. Jokainen älykäs ja ajatteleva ihminen luultavasti hyväksyy lähestymistä-

pamme, koska ymmärrämme hänen kunnioittavan toisia ihmisiä ja ympäristöään, millä ei ole mitään tekemistä moralisoinnin tai moralistina olemisen kanssa. Näin ajattelemme ja arvioimme ihmiskunnan nykytilasta on yksinomaan todellinen. Jatkamme olettaen, että olette yhtä mieltä kanssamme, vaikka vain osittain.

Miksi maailma on tämänkaltainen? Ajattelemme sen johtuvan siitä, että se on vähitellen vaipunut äärimmäisen materialismin ja individualismin tilaan. Nykyisin useimmat ihmiset toimivat niin kuin elämän päämääränä olisi haalia mahdollisimman paljon tavaraa ja fyysistä mielihyvää. He ruokkivat ihmisluonnon itsekkäimpiä puolia, kuten halua omistaa, hallita, olla hyvännäköinen ja muuta vastaavaa. Näin tehdessään he pyrkivät harjoittamaan individualismia eli yksilökeskeisyyttä ja sen vastakohtaa, ulkopuolelle jättämistä. Uskomisesta tai Jumalaan viittaamisesta on tullut maallisessa mielessä epäkorrektia ja ateismi on nykyään elämäntyyli. Tämä surettua, sillä se on vastoin ihmiskunnan hyvinvointia.

Jos olette tästä samaa mieltä, ymmärrätte, että on olemassa vain yksi ratkaisu katkaista tämä väärä suunta ja

antaa enemmän toivoa ihmiskunnalle, eli ohjata ihmisiä inhimillisyyden ja henkisyuden puoleen. Tähän itse pyrimme opetuksellamme ja filosofiallammme. Uskomme todellakin, että inhimillisuus ja henkisyys ovat ne kaksi pilaria, joihin ihmiskunta voisi tukeutua noustakseen nykyisestä alennustilastaan ja kehittyä inhimillisen sivilisaation tasolle. Jos emme toimi, tämä vallitseva yleinen kriisi voimistuu ja tuottaa enemmän kärsimystä. Tästä puhuimme jo aiemmin manifestissa, nimeltään *Positio Fraternitatis Rosae Crucis*, joka julkaistiin kansainvälisesti vuonna 2001.

Sanoessamme, että ihmiskunta tulee herättää ”laajemmalla humanismilla, ihmisystävällisyydellä”, tarkoitamme, että on otettava huomioon ihmiset ja varmistettava, että kaikki inhimillinen toiminta, kuten talouselämä, politiikka, tieteet, teknologia ym. palvelevat ihmisiä. Voiko kukaan hyväksyä, että 21. vuosisadan miljoonat miehet, naiset ja lapset näkevät nälkää, heiltä puuttuu juomavesi, asunto, he elävät kurjuudessa ja ilman terveydenhuoltoa, tekevät työtä kurjissa olosuhteissa eivätkä osaa lukea ja kirjoittaa. On lakattava sekoittamasta sanoja *elää* ja *hengissä pysyminen* toisiinsa. Tämä kaikki on surullista ja

surkuteltavaa, koska ihmiskunnalla on tietoa ja teknisiä taitoja auttaa kaikkia. Kyse on pelkästään tahdosta.

Ajan mittaan me ihmiset olemme vieraantuneet luomastamme maailmasta. Nykyaikaisissa yhteiskunnissa olemme liian riippuvaisia tietotekniikasta ja koneista, joiden myötä olemme joutuneet alueille, joita emme tarvitse emmekä hyödy niistä. Sen seurauksena yhteiskuntamme on epäinhimillistynyt ja olemme joutuneet hengissä säilymisen malliin, jossa toivosta on tullut epätoivoa. Internet-aikana ihmiset pitävät yhteyttä keskenään verkkojen kautta ja tosiasiasa he eivät puhu keskenään. Tästä johdetaan, että vain harvat ihmiset ovat onnellisia ja monet ovat stressaantuneita, ahdistuneita, surullisia, yhdellä sanalla onnettomia. Yhteiskunnan kehityksen tasoa ei mitata sen teknologisten suoritusten tai tieteellisten tulosten mukaan, vaan sen jäsenten hyvinvoinnilla ja keskinäisillä yhteyskokemuksilla.

Globalisaation myötä mikään valtio, olipa se miten iso tai voimakas, ei menesty, jos se estää muiden maiden kehitystä, olivatpa ne miten pieniä tai heikkoja tahansa. Siten maailmasta

on tullut kuin yksi kansakunta, seikka, josta jokainen voi olla tyytyväinen. Ihmisten kohtalot on sidottu yhteen. Nimitys maailman kansalainen ei ole enää mikään puhdas teoreettinen käsite, vaan todellisuutta, mikä meidän on otettava huomioon kaikkien ja jokaisen hyvinvoinnin vuoksi. Joten, jos et ole vielä tehnyt sitä, kehotamme sinua luopumaan individualismista ja kansalaisuudesta ja omaksumaan Ruusuristijulistuksen ihmisoikeuksien kymmenennen artiklan, jossa on kirjoitettu:

”Jokaisen yksilön velvollisuus on pitää koko ihmiskuntaa omana perheenään ja olla kaikissa olosuhteissa ja kaikkialla maailman kansalainen. Tämä merkitsee inhimillisyyden pitämistä oman käyttäytymisen ja filosofian perustana. Kuitenkaan inhimillinen toiminta ei tarkoita vain kaikkien ihmisten hyvinvoinnin puolesta työskentelemistä. Se tarkoittaa myös elinympäristöstämme huolehtimista. Tiedät laillamme, että planeetastamme tulee mahdoton elää, jos emme lopeta sitä uhkaavia monia vaaroja, kuten globaalia lämpenemistä, saastuttamista, metsien hakkuuta ja ekojärjestelmien lisääntyvää epätasapainoa. Kuitenkin ihmisellä on riittävästi tietoa ja teknologiaa muut-

taa tilannetta, mutta yksilöllisesti tai kollektiivisesti ei ole tahtoa siihen. Tulevien sukupolvien näkökulmasta meille ei anneta anteeksi, että emme valmistautuneet ja varautuneet tilanteeseen. Välinpitämättömyytemme on syytämme, koska maapallo on luomisen mestarityötä. Jopa ateisti pitää maapalloa jumalallisena sen kauneuden ja sen ilmentämien erilaisten luonnonkuntien vuoksi. Mitä me ihmiskuntana vielä odotamme?

Kun ajattelemme ihmiskunnan nykyistä hengellistä tilaa, meistä tuntuu että kaikkien ihmisten tulisi oppia tuntemaan Jumala, Jumala sanan mystisessä mielessä. Määritelmällä “mystisessä mielessä” tarkoitamme olevamme täysin tietoisia siitä, että useimmat teistä eivät allekirjoita tai eivät enää hyväksy Jumala-käsitettä eri uskontojen tarkoittamassa mielessä. Tuhansia vuosia uskonnot ovat esittäneet Jumalan taivaalliseksi supermieheksi, joka määrää kohtalostamme ja jopa kuolinpäivästämme. Tämä lähestymistapa ohjaa uskonnon harjoittajia alistumaan Jumalan tahdolle ja etsimään vapautumista uskonnollisten dogmien kautta. Kokemus on kuitenkin osoittanut, ettei tämä tee yksilöstä sen parempaa tai onnellisempaa ihmistä.

Tästä syystä monet luopuvat uskonnosta ja heistä voi tulla ateisteja. Kun tämä on tapahtunut, ovatko he tyytyväisiä?

Voimme olla yhtä tai eri mieltä asiasta, mutta kaikilla ihmisillä on sielu ja heidän olemuksensa on henkinen. Tästä syystä emme saavuta onnea ateismista tai materialismista. Kun ihminen hylkää Jumalan monien muiden tavoin, se on järjetöntä ja päättyy surulliseen loppuun. Meidän on muodostettava uusi käsitys Jumalasta ja toimittava sen mukaan. Itse puolestamme pidämme Jumalaa Älynä, Tietoisuutena, Energiana, Voimana, joka saattoi alkuun kaiken luomisen. Tämän kaltaisena Jumala ilmenee maailmankaikkeudessa, luonnossa ja meissä ihmisissä persoonattomien, muuttumattomien ja täydellisten lakien mukaan. Etsimämme onni on näiden lakien tutkimista ja kunnioitusta. Meidän on tullut siksi aika kääntyä uskonnollisuudesta henkisyteen, uskosta tietoon Jumalasta jumalallisina lakeina, joilla tarkoitamme henkisiä, universaalisia ja luonnollisia lakeja.

Pohditaan tätä. Emme tarkoita, että valtioista pitäisi tulla teokraattisia tai instituutioiden tulisi soveltaa uskon-

nollista toimintatapaa yhteiskunnassa. Maailmallisuutta tarvitaan turvaamaan politiikan ja uskonnon keskinäinen riippumattomuus. Tarkoitamme yksinkertaisesti, että jos on tarkoitus saada ihmisten aineellinen elämä paremmiksi, se yksin ei tee meitä onnellisiksi. Olemme maan päällä vastaamassa henkiseen vaatimukseen, joka ennemmin tai myöhemmin saattaa jokaisen ihmisolennon etsimään olemassaolonsa tarkoitusta. Mystisestä näkökulmasta katsottuna elämämme täällä suuntautuu siihen, että tulemme tietoisiksi jumalallisesta luonnostamme ja ilmaisemme sitä jokapäiväisessä elämässä arvojen ja käyttäytymisen kautta. Toisin sanoen, kuten Sokrates opetti omana aikanaan, olemme maan päällä tullaksemme täydellisiksi ja herättääksemme meissä olevan sielun ominaisuuksia. Tämä on olemassaolomme tarkoitus. Tämä on yhteinen kohtalomme.

Emme voi varmuudella todistaa Jumalan olemassaoloa. Siitä huolimatta ihmiset ovat osa universumia, jota pystymme pohtimaan ja tutkimaan. Universumi on selvästi jonkin aikaansaama, koska kaikella on alkuperä olemassa. Koska sitä ohjaavat lait,

jotka tutkijoista ovat ihmeellisiä, voidaan päätellä, että tämä alkuperäinen syy on suunnattoman ja ehdottoman älykäs. Ja siksi, miksi sitä ei voitaisi nimittää Jumalaksi ja nähdä Jumala universaalina ja persoonattomana älynä, joka saattoi alkuun kaiken luodun? Sen lisäksi, jos ajattelet vaikka tieteiden, taiteiden, kirjallisuuden, arkkitehtuurin ja teknologian kauneimpia ja hyödyllisimpiä saavutuksia ja korkeimpia tunteita, kuten rakkautta, ystävyyttä, myötätuntoa, epäitsekkyyttä; kuinka voisimme kiistää meissä olevan jumalallisuuden, sielun?

Kuten sanoimme kirjeen alussa, kunnioitamme jokaisen ihmisen mielipidettä, jolloin ymmärrämme teistä muutamien olevan yhtä vähän kiinnostuneita edellä määritellyn kaltaisesta henkisydestä kuin uskonnostakin. Toisaalta ihmis-ystävällisyyden tarve saattaa näyttää selvältä myös monista teistä. Siihen on kuitenkin yksi mahdollisuus. Meistä jokaisen tulisi pyrkiä ajattelemaan ja toimimaan ihmisystävällisesti, millä tarkoitamme, että jokainen pyrkii palvelemaan yhteistä hyvää. Näin syntyy jälleen tarve herättää ja ilmaista hyveitä, jotka liitämme ihmisen

arvokkuuteen ja jumalallisiin piirteisiin.

Emme ole täällä maan päällä kärsiäksemme oletetusta alkuperäisestä synnistä, vaan kokemassa onnellisuutta ja samalla vähitellen kehityksessä korkeampaa tietoisuutta kohti. Jumalalla ei ole mitään tekemistä maailman pahuuden kanssa, sen enempää kuin paholaisellakaan, jota sattumoisin ei edes ole olemassa. Pahuus on inhimillistä pahuutta, koska suurin osa meistä edelleen toimii minänsä kielteisten puolien kautta itsekkäästi, kateellisesti, kärsimättömästi, väkivaltaisesti. Jotta voisimme tehdä maailmasta paremman, meidän tulisi ylittää itsemme ja oppia ilmaisemaan ystävällisyyttä, ennakkolullottomuutta, kärsivällisyyttä ja väkivallattomuutta. Kuinka voisimme tehdä sen? Pyrkimällä muuttamaan jokaisen vikamme vastakkaiseksi, kunnes meistä tulisi täydellisiä ihmisiä. Tätä henkistä alkemiaa me ruusuristiläiset olemme aina pyrkineet harjoittamaan.

Huolimatta uskonnollisista ja poliittisista ajatuksistamme, filosofisista tai muista vakaumuksistamme voimme kaikki olla yhtä mieltä seuraavasta: me olemme vain vaeltamassa elämän hal-

ki täällä maan päällä. Eräs kirjoittaja sanoi: ”Kaunein hauta on elävä sydän.” Entä millaisia muistoja sinä haluat jättää jälkeesi tämän päivän lapsille ja huomisen sukupolville? Minkä kuvan toivot antavan itsestäsi elämäsi viimeisinä hetkinä jättäessäsi tämän maailman? Kuten ymmärrät, näihin kysymyksiin annetut vastaukset, tiedollisesti, jos ei sielussasi, tarkoittavat sitä, minkä merkityksen annat elämälle. Vastaukset myös ilmentävät syvintä luontoasi ja muista ja itsestäsi tehtyjä havaintoja.

Omasta puolestamme uskomme, ettei olemassaolomme pääty kuolemaamme. Ajattelemme siirtyvämmepuhtaasti henkiseen maailmaan. Monet meistä ovat vakuuttuneita, että jokainen ihminen reinkarnoituu maan päälle monia kertoja jatkaakseen kehitystään ja saattaakseen etsintänsä onnelliseen päätökseen. Elämälle antamamme tarkoitus määrittelee kuoleman, jälkielämän ja tulevien elämien tarkoitusta. Joka tapauksessa, olet varmaan kanssamme yhtä mieltä siitä, että nimenomaan täällä ja nyt rakennetaan tulevaa maailmaa. Jos haluat tulevaisuuden maailman olevan yhtä sinun arvostamiesi toiveiden kanssa ja olevan rauhan,

harmonian ja ystävyyden tyyssija, olkaamme kaikki työssä mukana uuden ihmisystävällisyyden merkeissä, uuden sivilisaation esiin tulemiseksi. Tämän viestin haluamme lähettää sinulle. Olemme tietoisia siitä, että kansasi jakamamme sanat eivät ole alkuperäisiä. 1600-luvun ruusuristiläiset toivat esiin samoja ajatuksia. Esimerkiksi Comenius, jota pidetään nykyisen Unescon henkisenä perustajana, puhui seuraavaan tapaan:

”Haluamme kaikkien ihmisten, nuorten tai vanhojen, rikkaiden tai köyhien, jalosukuisten tai tavallisten, miesten tai naisten, saavan täyden kasvatuksen ja tulevan sivistyneiksi ihmisiksi. Haluamme heidän olevan hyvin koulutettuja ja harjaantuneita, ei pelkästään jossakin asiassa, vaan kaikessa, minkä avulla ihmiset voivat sisäisesti oivaltaa olemassaolonsa, voivat oppia ja tietää totuuden, rakastaa Jumalaa eikä joutua pahuuden houkutuksiin. He pyrkivät tekemään sen mikä heidän tulee tehdä ja välttävät sitä, mitä heidän tulee välttää. He voivat puhua viisaasti kaikesta ja jokaisen kanssa. Ja lisäksi he aina kohtelevat asioita, ihmistä ja Jumalaa huolella eivätkä koskaan luovu päämäärästään, joka on onnellisuus.”

Jos ajattelette tämän avoimen kirjeen kiinnostavan tuttaviasi, niin voitte antaa heille tästä kopion. Jos ette kuitenkaan välitä tässä ilmaistuista ajatuksista, voitte unohtaa ne, mutta osoittakaa meitä kohtaan kuitenkin eniten arvostamaamme hyvettä, suvaitsevaisuutta.

Toivotamme teille onnea, veljellisiä ajatuksia ja parhaimmat syvän rauhan toivotukseni.

Vilpittömästi,

AMORCin ranskankielisen yksikön puolesta

Serge Toussaint
Grand Master

INHIMILLISEN TIEDON OLEMUKSESTA

Rafael Kyti, F. R. C.

Prologi

Selätessani kotiarkistoani syksyllä 2009 löysin vanhan artikkelisarjan otsikossa mainitusta aiheesta. Olin 1987 osallistunut keskusteluun ja väittelyyn eräässä humanistis-esoteerisessa yhteisössä temasta: Mitä on tieto? Oma osuuteni jakautui neljään osaan ja se painettiin yhteisön julkaisussa. Näkemykseni pohjana on paljolti se tieto ja viisaus joka löytyy Ruusuristin Veljeskunta AMORC’in arkistoista ja opintokirjeistä. Neljännen osion lähde luettelon kirjat sisältävät paljon muun ohella kätkeytyä myös Veljeskuntamme näkemyksen.

Kuluneet runsaat kaksikymmentä vuotta on tuonut mukanaan suunnattoman määrän uutta tieteellistä tietoa. Onko artikkelisarja täysin vanhentunut? Pelkkä kuriositeetti? Luin sen tarkkaan. Siinä ei mielestäni ole paljoakaan muutettavaa, koska kirjoitussarja ei selosta uusia keksintöjä vaan siinä tarkastellaan tietoteoreettisia kysymyksiä. Eli sitä, millä

kriteereillä tiedon luotettavuutta on mitattava.

Jotta kirjoitus sopisi Rosa et Crux – jäsenlehtemme, olen joutunut poistamaan alkuperäisessä artikkelissa olleet viitteet ensimmäisessä kappaleessa mainittuun yhteisöön.

Sarjan neljä osaa sisältävät johdanto-osan, tieteellisen teorianmuodotuksen rakennetta tarkastelevan osan, sisäisen subjektiivisen maailmamme, ns. päiväajuntamme lainalaisuuksia käsittelevän osan ja lopuksi tarkastellaan alitajuntaa ja tahdosta riippumattomia toimintojamme.

Osa 1.

Motto: Imperaattori H. Spencer Lewis: “Kun väittelet jonkun kanssa, muista olla varovainen. Saattaa hyvinkin olla, että olette molemmat väärässä.”

Nykyisin esiintyy mediassa erilaisia kannanottoja siitä, mikä kuuluu tiedon piiriin ja mitkä asiat ovat mielipiteitä, toiveita ja kuvitelmia. Kun näissä kannanotoissa kirjoittajat ovat usein osaksi oikeassa, osaksi väärässä, asia kaipaa lähempää tarkastelua. Tarujen ja tosiasioiden mixausta näkee paljon. On siis todella aiheellista tarkastella *inhimillisen tiedon olemusta* eli sitä, *mitä voimme pitää tosiasioina ja millaisin perustein?* Ehkä sitten tarujenkin olemus selkiintyy. Esitys ei saata olla tyhjentävä, aihe kun itsessään on rajaton. Kotan omalta osaltani pitää mielessäni Imperaattorimme H. Spencer Lewisinohjeen.

Miten on, mihin pohjaamme totena pitämämme asiat, kun usein jo kymmenen vuotta sitten keksitty uusi tieteellinen tieto on jo tänä päivänä vanhaa?

Mikä tieteellisen tiedon puitteissa on pysyvää ja mikä jo kymmenen vuoden kuluttua katoavaista? Kysymykseen on vaikea vastata, mutta epäilemättä käsitys siitä, että maa on pyöreä eikä pannukakun muotoinen ja että maapallo kiertää aurinkoa eikä päinvastoin, ei tule muuttumaan. Tieteen lukemattomat käytännön sovel-

lutukset osoittavat, että emme ole aivan harhapoluilla. Tekniikka tulee jatkamaan voittokulkuaan ja elektroniikka sekä geenitutkimus tulevat tekemään aluevaltauksia, joista emme osaa edes uneksia. Ja kuitenkin tieteen teorianmuodostuksessa on aukkokohtia, joihin myöhemmin palaan.

Entä onko olemassa jotakin vanhaa tietoa, joka on jäänyt kadoksiin tai jonka vasta nykyaika on löytänyt? Onpahyvinkin.

Olen tällaisesta vanhasta tiedosta valinnut esimerkin lääketieteen piiristä, vaikka niitä toki löytyy muiltakin tieteen aloilta.

Joskus 1970-luvun alkupuolella televisiossa esitettiin *japanilaisen* tutkijaryhmän Kiinassa tekemä filmi akupunktiosta. Elokuvan raflaavin kohta oli leikkaus, jossa potilaalle annettiin olkapään tienoille yksi ainoa akupunktiopiikki ja sen jälkeen potilaan koko rintakehä avattiin ja sydämen takaa poistettiin luumun kokoinen kasvain. Potilas oli koko ajan tajuissaan - narkoosin korvasi akupunktioneula - ja hän keskusteli leikkausta suorittavien lääkäreiden

kanssa ilmoittaen, ettei tuntenut kipuja. Leikkaus kesti kauan ja potilaalle annettiin sen aikana teetä ja mandariineja. Potilaan ruokkiminen leikkauksen aikana on kielletty länsimaissa. Toivon, että YLE kaivaisi arkistoistaan esille tämän filmin. Sen uusintaesitys olisi sensaatio tänäkin päivänä!

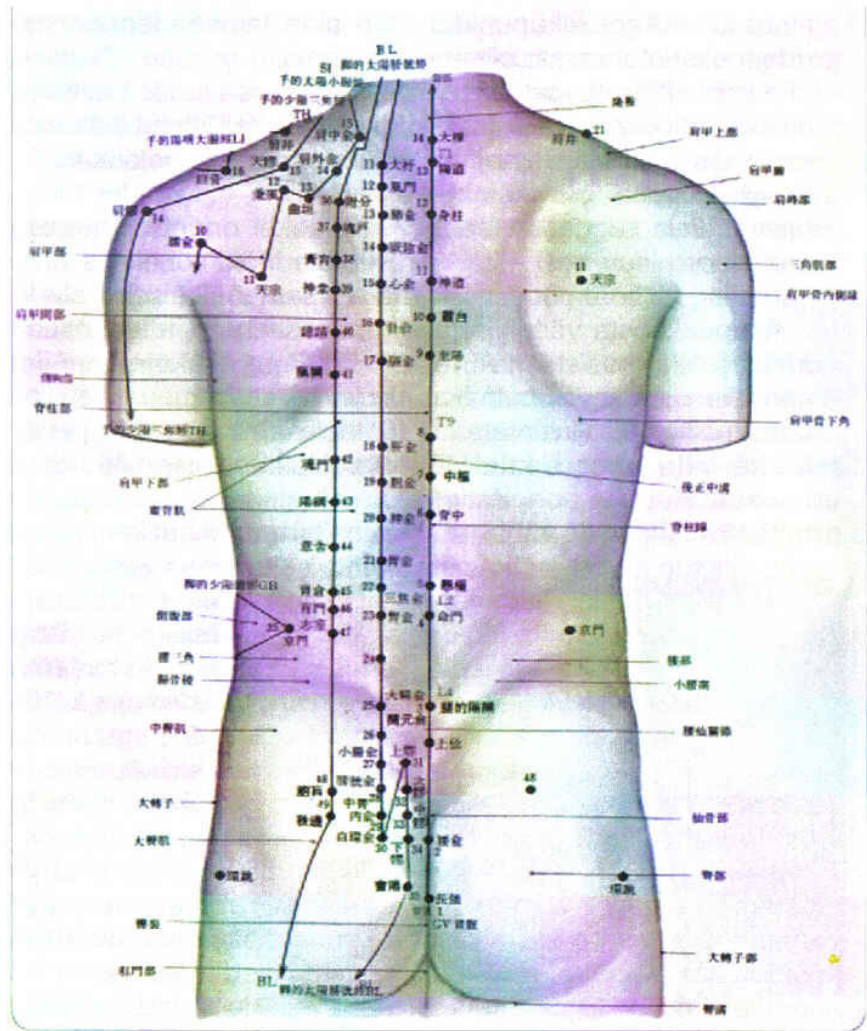
Tämä elokuva oli asiantuntijoille liian mullistavaa ja lehdistössä nousi ankara kohu. Mm. turkulainen lääketieteen professori antoi iltalehdistölle lausunnon, että lääketiede tuntee täysin ihmisen anatomian ja että jos akupunktioratoja olisi olemassa, olisi ne jo aikoja sitten löydetty. Ilmiö oli siis kaikkien tieteen tuntemien tosiasioiden vastainen. Kysymyksessä oli yksinkertaisesti vain suggestio, sanoi professori.

Akupunktiosta väiteltiin pitkään ja kiihkeästi, kunnes vähitellen asenteet muuttuivat. Länsimailla ruvettiin antamaan lääkäreille akupunktiokoulutusta. Puheet suggestioilmiöstä lakkasivat vähin erin sen jälkeen kun mm. hevosia ja koiria ruvettiin hoitamaan akupunktiolla. Lopulta lääkintöhallitus ratkaisi asian antamalla 1.10.1975 yleiskirjeen nro 1608. Siinä lääkintöhallitus katsoo, “että aku-

punktuuri on lääketieteellinen fyysikaalinen hoitomenetelmä, jolla toistaiseksi on vain lääketiedettämme täydentävä merkitys. Akupunktuuria on toistaiseksi pidettävä ainoastaan oireen mukaisena hoitomenetelmänä, kunnes sen vaikutusmekanismit on selvitetty.” Sen jälkeen lääkintöhallitus, viitaten alan lainsäädännön asianomaisiin pykäliin, “katsoo, että akupunktuurihoitoa voivat antaa vain lailistetut lääkärit ja lailistetut hammaslääkärit.”

Kaikeksi onnettomuudeksi Ruotsin lääkintöhallitus antoi lähes samanaikaisesti, siis lokakuussa 1975, akupunktiota koskevan yleiskirjeen. Siinä todettiin, että akupunktio ei ole tieteellinen menetelmä ja näin ollen lääkäreiden ei tule sitä antaa. Ruotsin lääkintöhallitus on onneksi muuttanut kantaansa, mutta se tapahtui vasta 1987.

Yllä esitetty esimerkki liittyy edesmenneen hyvin tuntemani lääkäri Kari Krohnin kohtaloon. Krohn oli Englannissa saanut kiinalaista akupunktiokoulutusta ja ryhtyi antamaan akupunktiota potilailleen jo 1960-luvulla. Hän ei ollut yhden idean mies vaan käytti akupunktiota tavonomaisten länsimaisten hoitomen-

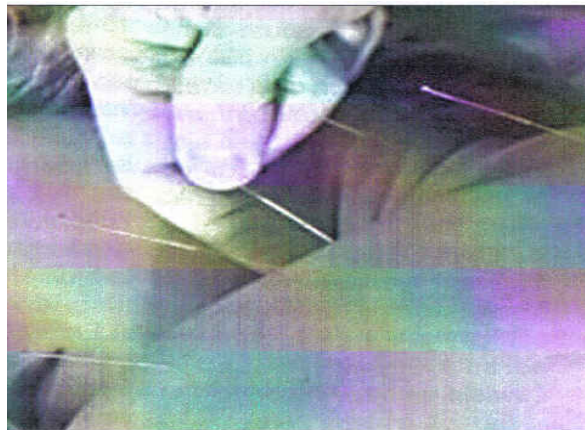

telmien ohella ja täydennyksenä. Lääkintöhallitus katsoi karsaasti hänen soveltamaansa “epätieteellistä” metodia ja hänen lääkärin-oikeuksiensa peruuttamista harkittiin. Krohn osasi kuitenkin puolustautua, olihan hän paitsi lääkäri myös juristi. On kohtalon ivaa, että lääkintöhallituksen tultua sittemmin toisiin käsityksiin akupunktion tieteellisyydestä Kari Krohn sai ryhtyä antamaan akupunktiokoulutusta maamme lääkärikunnalle. Kari Krohn oli aikaansa edellä.

Akupunktio on ikivanha kiinalaisten keksimä parannusmenetelmä. Vanhin tunnettu akupunktiota käsittelevä kirja - kiinalaisethan keksivät ruudin ja kompassin ohella myös paperin - on nimeltään “Neijing” ja se on kir-

joitettu n. 2.500 vuotta sitten. Perimätieto akupunktiosta menee yli 3.000 vuotta taaksepäin. Vanhinta, klassista akupunktiota ei länsimainen lääketiede hyväksy vielääkään (mm. pulssidiagnoosi ja kehon elimien viisi erilaista vuorokautista aktivoitumisvaihetta).

Tämä on esimerkki vanhasta vuosituhantisesta tiedosta, jota oli vaikea saada sopimaan nykyaikaisen tieteen puitteisiin. Sen toinen opetus on, että käsitykset tieteellisyydestä saattavat vaihdella jopa samaan kulttuuripiiriin kuuluvissa naapurimaissa. Mitä tässä tapauksessa Ruotsiin tulee, käsitys kääntyi täysin vastakkaiseksi. Vai oliko tässä kaikesta kysymys mielipiteistä? Sen jättän lukijan vapaaseen harkintaan.

Egyptin mysteerejä

Kuolleiden kirjan salaisuuksia

Earle de Motte F.R.C.

Useimmat antiikin ajan huomattavimmat Egyptin kävijät, kuten Herodotos, Platon, Plutarkhos ja Apuleius väittivät tutustuneensa Egyptin mysteereihin. Jossakin kohtaa Raamattua mainitaan, että myös Mooses oppi tuntemaan egyptiläistä viisautta. Tosiasia on, että useimmat näistä kreikkalaisista ja roomalaisista Egyptin kävijöistä kokivat initiaation. Vaikka heidän tuli pitää salassa ja olla puhumatta vihkimyksen yksityiskohdista, silti pystymme saamaan melko syvällisen käsityksen näistä mysteereistä. Näin siksi, että voimme täydentää heidän kertomuksiaan Manalaan liittyneiden kirjojen tiedoilla tai viittauksilla.

Aikalaisten mukaan mysteerikoulujen initiaatiot tapahtuivat Egyptin temppeleissä tai muissa sopivissa paikoissa. Neofyyttien oli valmistauduttava ruumiin ja mielen puolesta vihkimykseen, jotka tapahtuivat yöllä. Vihkimykseen liittyi kärsimystä, kuolemakokemuksia ja

altistumista tulelle, vedelle, ilmalle ja maalle. Lisäksi rituaaleissa paljastettiin mysteerejä vihittäville magiikan avulla. Mysteeripolku oli matka, jonka aikana neofyytti astui toiselle 'alueelle' ja palasi takaisin. Onnistuttuaan tällä vaativalla matkalla initioitava koki ekstaattisen kokemuksen. Hän kohtasi jumalan kasvoista kasvoihin ja kohtaamiseen liittyneen uskomattoman kauneuden. Kokemuksen jälkeen initioitavan kerrottiin vapautuneen aistimaailman houkutuksista. Vihkimyksen aikana saamiaan mysteeriviestejä neofyytti pystyi käsittämään vain symbolisesti tai vertauskuvallisen draaman keinoin. Vihkimyksen viimeisellä tasolla saavutettiin henkinen muutostila, jota kuvattiin puhtaana valona.

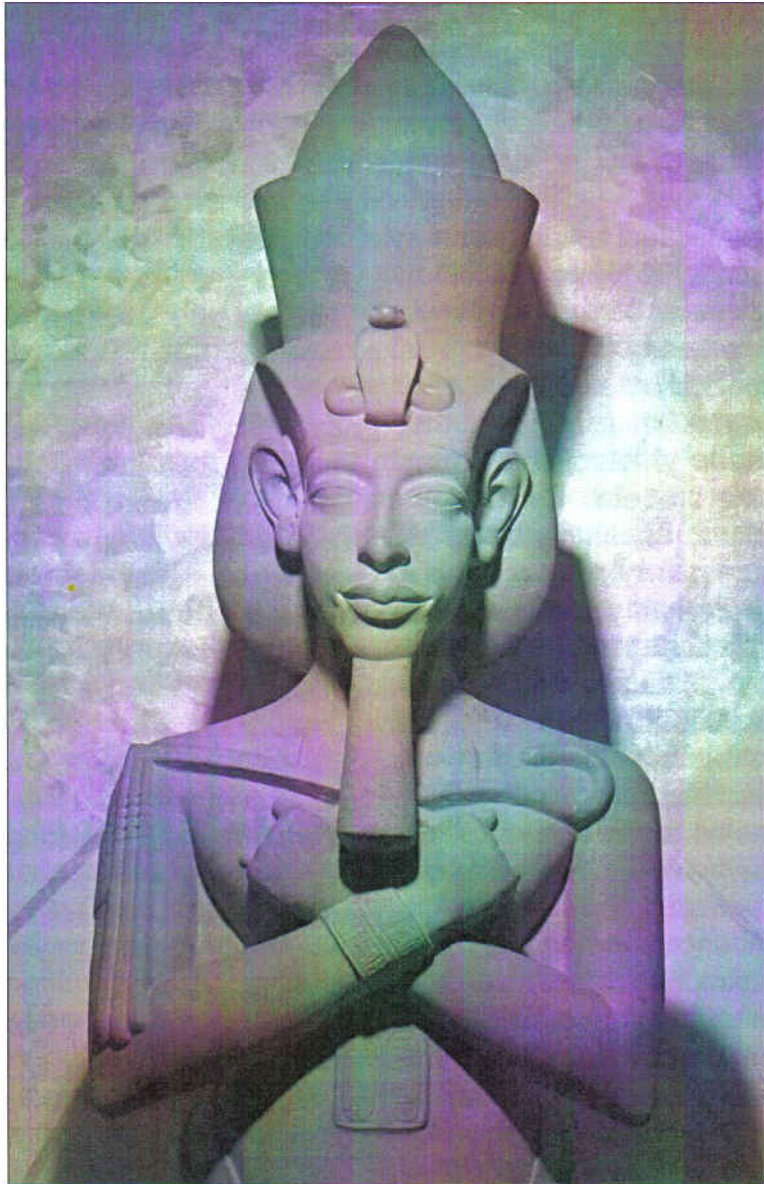
Initioitavia kiellettiin paljastamasta kokemuksistaan mitään yksityiskohtia. Näihin tarkoin varjelluihin salaisuuksiin voimme saada lisätietoa seinämaalauksista, piirtokirjoituksista ja sarkofageihin liitetetyistä

papyruksista, joissa käytettiin hieroglyfien salaista kieltä. Ne selkiinnyttävät mysteerien kapeaa kuvausta. Pyhät kirjat eivät olleet pelkästään kunnianarvoisaa kuvausta siitä, miten toimittiin korkea-arvoisen henkilön kuollessa, vaan ne ovat erityinen muinaisuudesta välittynyt viesti jälkeen tuleville. Viesti koski korkeimpia ihmiskuntaa ja universumia koskevia mysteerejä. Niitä nimitettiin hautakirjoituksiksi, joista tärkeimpiä ovat Kuolleiden kirja (eli Kirja valoon astumisesta), Amduat (hautakirja) ja Porttien kirja. On syytä huomata, että tekstit ovat paljon muutakin kuin kokoelma loitsuja ja menetelmiä, joiden tarkoituksena on varmistaa faraon tai jonkin muun korkea-arvoisen henkilön menestyksekkäs kulku Manalan kautta kuoleman jälkeiseen elämään.

Varhaisin muoto Kuolleiden kirjaa on noin vuodelta 4266 eaa. Ensimmäisen kerran se ilmestyi muinaisten egyptiläisten uskonnollisten pyramiditekstien joukossa. Siihen kuului hymnejä ja rukouksia, jotka liittyivät kuninkaan fyysisen kuoleman jälkeiseen elämään. Arkkukirjoitukset (noin 2200-2000 eaa.) lisättiin näihin, jolloin syntyi

Kuolleiden kirjan perusteksti, joka ilmestyi Uuden kuningaskunnan aikana (n. 1600-1100 eaa.). Tämän katkelmia ja sattumanvaraisia täydennyksiä sisältävän kokoomateoksen alkuperäinen tietoarvo ei ole vähentynyt. Maanalaiseen maailmaan, Manalaan liittynyt viesti esitettiin aiempaa hienostuneemmin Amduatissa ja Porttien kirjassa (15. ja 14. vuosisata eaa.) Kun otetaan mukaan Taivaallisen lehmän kirja (noin 1350 eaa.), meillä on monipuolinen kuva Egyptin uskontoon liittyneistä luomista koskevista uskomuksista, paikastamme luomisesta ja kuoleman jälkeisestä kohtalosta. Tarkkasilmäinen lukija voi löytää myös salaista tietoa, koska siinä kerrotaan, kuinka ihminen voi suunnitella kohtalonsa tässä elämässä ennen fyysistä kuolemaa. Tämä mystinen viisaus oli egyptiläisten papiston säilyttämää ja sitä tarkastelemme seuraavassa.

On otettava huomioon, että hautakirjoituksissa kuvatun vainajan elämä ei täsmälleen tarkoita ihmisen fyysisen kuoleman jälkeistä elämää, jolloin hän on lopulta saavuttava paikkansa kultaisten tähtien joukossa. Samanaikaisesti teksteissä on kyse

elämästä, jota voidaan muuttaa tai elää nykyisessä ruumiillisessa muodossa sen jälkeen kun ihminen on saanut ohjattua opastusta, häntä on koeteltu ja hän on kokenut näennäisen kuoleman ja uudelleensyntymisen. Faraon valmistaminen (muumiointi, maagiset ja rituaaliset toimet, suun avaamisseremonia ja Djed-pylvään kohottaminen, näytelmä 'Molempien totuuksien salissa' jne) ovat merkittäviä tapahtumia, jotka takaavat onnellisen tulevan elämän kuolleelle. Kuitenkin samoissa yhteyksissä initioitava voi havaita tiettyjä viestejä, joiden tarkoituksena on ohjata ja henkisesti ravita häntä etsimään muutoksia tähän maanpäälliseen elämäänsä.

Meidän tulee lukea Kuolleiden kirjaa, suuren mysteerin sisältävää kirjaa oppaana mysteerikoulun oppilaalle, jonka on kuljettava kuoleman kautta toisella tavalla. Osa tätä kuoleman tapahtumaa sisälsi vaelluksen esteiden tai porttien kautta, jotka oli peräkkäin ylitettävä ihmisen omin avuin, aiemman tiedon (tieto ja magiikka) keinoin ja saaden apua kanssakumppaneilta matkan varrella. Theban Kuolleiden kirja-versiossa oli 15 matka-aluetta ja Amduat- ja

Porttien kirjan mukaan yö jakaantui 12 tuntiin (18.00-06.00). Aurinko viipyi tämän ajan öisellä matkallaan Manalan maailman kautta. Jokaisella matkajaksolla oli omat porttinsa, vartijansa ja kuulustelijansa, jotka voi ohittaa loitsujen avulla ja tietämällä jokaisen portin jumalat nimeltä. Porttikammioina olivat luultavasti läheisten temppelien, pyramidien tai jopa hautakammioiden kammiot ennen niiden lopullisesta sinetöimistä.

Manalaa koskevat kirjat kirjoitti luultavasti jokin salainen veljeskunta. Eräs papyrus, loitsu 78 todellakin viittaa mysteeripolkuun salattuna mysteerinä, jonne initioitava oli kutsuttu suurten jumalien todistajaksi. Toisessa kohdassa häntä pyydettiin pitämään tietonsa salassa 'suiston ihmisiltä'. Varoitus saattoi heijastaa Ylä-Egyptin hallitsijoiden kulttuurisen ylemmyden asennetta. Todennäköisemmin varoitus kuitenkin heijasti tapaa, jonka mukaan mysteerit tuli pitää salassa tietämättömiltä. Kaksi loitsua, numerot 64 ja 74 viittaavat eläviin ihmisiin. Lukijalle kerrotaan, että jos viestin sanoma tunnetaan maan päällä, hänellä olisi voima liikkua elävien keskellä. Nebsenin papyruksessa lukijaa neuvottiin, että

senkaltaisen tiedon saavuttaminen tuli olla oikeutettua sekä maan päällä että kuolleiden valtakunnassa. Koska kuolleiden olinpaikka ei ole elävien maailmassa, on syytä pohtia, kenelle maan päällä se oli osoitettu, koska jonkun oli tarkoitus hyötyä tästä vihjeestä. Loitsu 28 kertoo mystisen tilan olevan ehtona ihmiselle, joka tekee mitä vain päästäkseen yhteyteen hengen kanssa. 'Kuollut' kertoo loitsussa 43 seisovansa 'kookkaana, nuortuneena ja olevansa Osiris, Ikuisuuden Herra'. Kuitenkaan kertoja ei voinut olla kuollut, sillä hän ei voinut olla Manalassa oleva Osiris, koska kuolleet menivät ottamaan paikkansa taivaissa. Tästä syystä maininta tulee ottaa symbolisena. Hänestä oli tuleva yhtä Osiriksen, jumalan kanssa, millä tarkoitettiin elävän ihmisen tilaa. Hänestä tuli Osiriksen Ba-sielu eli hän saavutti tietoisuuden jumalallisen tilan, jossa jumala ja ihminen olivat yhtä. Tässä tilassa mysteerinen Manalan maailma tuli tutuksi ja elämä kahdessa maailmassa tarkoitti yhtä tilaa. Ruusuristolaiset tietävät ja tuntevat tämän tilan, jumalan ihmisessä. Lopulta olemme yhtä Jumalan kanssa, vaikka emme täysin käsittäisikään sitä tällä hetkellä.

Eräs erikoinen seremonia, joka on maalattu Tutankhamonin hautakammion seinälle ja johon lisäksi viitataan Ani-papyryksessä, on 'suun avaaminen'. Tässä maagisessa toimenpiteessä kuolleen poika avaa isänsä suun kourukirveellä ja samalla koskettaa hänen silmiään. Asiasta on kaksi olettamusta. Kuolleelle on näin saatettu antaa voimaa kommunikoida puheen avulla ja ilmaista sielunsa totuus seuraavassa maailmassa. Toisaalta hänellä tuli olla mahdollisuus nauttia kuolemanjälkeistä henkistä ruokaa. Olisi ollut paljon yksinkertaisempaa näitä tarkoituksia varten jättää kuolleen suu avoimeksi muumioitaessa ruumista. Mistä syystä tämä maaginen rituaali koettiin niin tärkeäksi?

Yhtenä selityksenä suun avaamiselle ja näkökyvyn palauttamiselle silmiä koskettamalla on pitää tapahtumaa symbolisena mysteerinä, jonka tarkoitus on lisätä viestin yleveyttä. Tähän kuvaan liittyvän tekstin (loitsu 23) mukaan: "Oli murrettava Sethin kahleet." Tämän suoran jumalallista (mikä voi tarkoittaa initioitavan sisäistä itseä eli mestaria) kohtaan tehdyn suoran vetoituksen tarkoituksena oli vapauttaa sielu sen elämään liittyneistä kietoutumisista,

peloista ja totutuista tavoista, niin että se voi nähdä kirkkaammin ja ilmaista ehdotonta totuutta uudella tietoisuuden tasolla. Vihittävien tulisi ymmärtää, että heidän samaistumisensa oli yhtäläinen silvotun Osiriksen kokemalle, jonka jumallinen tietoisuus hajotettiin moninaisuuden maailmaan. Henkinen näkeminen ja puhe-elinten avaaminen saa heidät löytämään todellisen minuutensa kuolleista palanneen Osiriksen tilassa, kun hän on saapuva kokonaisena ja riemuitsevana: “Olen suojellut Osirista riemusaatossa, olen koonnut hänen luunsa ja liittänyt yhteen hänen jäsenensä.”

Myöhemmin (loitsu 190) selvitetään, että Manalan matkalla olevalla ihmisellä tulisi olla kyky kuulla ja hänen näkönsä (psyykkinen?) tulisi palautua. Jos tässä tarkoitettaisiin pelkästään kuollutta ihmistä, hänen olemuksensa aineettomat osat eivät tarvitse näitä kykyjä, nehan eivät joka tapauksessa kuole. Viesti sopi paremmin niille, jotka olivat kehittämässä sisäisiä näön ja kuulon kykyjään nykyisessä elämässään. Heidän oli kuunneltava sisäistä ääntään ja nähtävä Horuksen, sielun silmin. Hän oli henkisesti ylennetty,

uuteen pukuun vaatetettu (loitsu 17). Tästä voi päätellä, että tämä oli vihkimysprosessien kautta kehittynyt voima, valaistuminen ja vihittävä saavutti mahdollisen, latentin ja salatun jumallisuutensa.

Koetun mystinen luonne muistutti shamaanin matkaa. Hän sanoi leijailevansa linnun tavoin ja muotoilleensa itsensä kokonaan uudelleen ja voivansa laskeutua alas maahan laajentunein voimin. Tätä kuollut ei voisi tehdä Manalassa, koska hän ei voi laskeutua sieltä maan päälle. On selvää, että Manalassa oli esteitä aina matkalla ja kuolleelle voi tapahtua mitä tahansa. Amit, hirviö oli valmiina nielaisemaan hänet, jos hän epäonnistui Maatin sulkatehtävssä. Tai jos vainaja läpäisi tehtävät, hän voi saada paikkansa tähtien joukosta. Tämä voi tarkoittaa vain sitä, että edellä mainittu kirjoitus viittasi elävään ihmiseen, jolloin se merkitsi, että initioitava oli ekstatisessa tilassa, ruumiinsa ulkopuolella, tai kyse oli henkisen matkan mystisestä kokemuksesta ja paluusta (elävään) kehoon. Jos määritelmä: “Minä olen eilen ja tänään... minulla on voimaa olla toinen kerta” (loitsu 65) ei viittaa reinkarnaatiouskoon, se voisi merkitä

uudelleensyntymää tai nykyisen elämän muodonmuutosta.

Osiris-hahmo yhdistää kolme teemaa kosmoksesta ja ihmiskunnan osasta siinä. Ensiksikin jumalan elämä ja kuolema personifioi ensimmäisen luomisen ilmentymistä ja niitä periaatteita, joille sen jatkuvuus rakentui. Suuri muutos alkuperäisestä tilasta aineen maailmaan otettiin, kun Osiris laskeutui Sethin hänelle tekemään kirstuun. Ykseydestä tuli kaksinaisuus ajan ja tilan maailmassa. Tämä on kertomus syntiinlangenneesta ihmisestä. Isis (sielu) auttoi Osirista hänen ensimmäisessä yrityksessään murtautua ulos materiaalisesta vankilasta ja paluuta aiempaan tilaan. Ensimmäinen yritys epäonnistui kuitenkin fyysisen maailman vastustukseen (Seth murhaa hänet uudestaan). Osiris paloiteltiin. Hänen tietoisuutensa hajaantui maailman moninaisuuteen. Tällä kertaa sielu kuitenkin pystyi yhdistämään hengen osat ja uudisti luomistapahtuman jälleensyntyneenä Horuksena. Horus puolustautui Sethiä vastaan taistelussa, jossa Horuksen tarkoitus oli kostaa isänsä puolesta, mutta Isiksen tullessa väliin säästi hänet, jolloin luomiskierron

jatkuvuus varmistui. Tässä on kyse tärkeästä korkeammasta mysteeristä, joka vihittävän tuli tajuta ja hänen ymmärtämistään helpotti hänen osallistumisensa myyttiseen näytelmään.

Toisena aiheena on uudelleensyntyneet ja kokemusten jälkeen tietoisuudeltaan koostunut Osiris, josta tuli Manalan valtiasta, jumalallinen hahmo. Osiris antoi ehdottomuuden ja toivon mallin koko ihmiskunnalle. Ramses I:n hautakammiossa kuvattu Djedin pylvään nosto-seremonia esittää sen, mitä Osirikseksi tapahtui, kun hän heräsi henkiin. Samalla se kuvaa faraon mahdollista kohtaloa kuoleman jälkeen ja vihittävän elpymistä kolmikertaisen kuoleman jälkeen. Tämä oli aikaa, jolloin kuollut (ja vihittävä) tulivat riippumattomiksi (loitsu 9) ja 'uudistuvat ja elpyvät kuten Osiris, Ikuisuuden herra' (loitsu 93). Initoitavan oli mahdollisesti tulla Osirikseksi omassa alisessa maailmassaan. Hän oli noussut kuoleman vaakatasosta (Djed- pylväs on vaakatasossa ja makaa permannolla) pystysuoraan asentoon (pylväs on nostettu pystyyn köysien avulla). Tämä symboliikka on merkityksellinen pitäessämme

pylvästä Osiriksen vertauskuvana. Pylvään pinnassa on kaksitoista värillistä osaa, millä kuvataan kahtatoista kammiota tai porttia eli ihmisen henkilökohtaista kulkua alitajunnassa. Puu sinänsä, joka ensin sulki sisäänsä Osiriksen, kun Isis löysi sen, kertaantuu Djed- pylvässä elämänpuuna. Puu itsessään oli taivaan ja maan välinen muutosten kanava ja samalla vertauskuva selkärankaa ylös ja alas kulkeville energioille (kundalinijooga). Mystisellä tapahtumalla oli mystinen perustansa. Itsen transformaatio sisältää fyysisiä, psyykkisiä ja henkisiä muutoksia ennen valaistumista ja uudelleensyntymää.

Seuraavaa, kolmatta aihetta edustaa 'Totuuksien sali', jossa Osiris oli tuomarina. Tässä esitetään ihmisten maailman moraalinen ulottuvuus. Yksilöllistä ja yhteistä vastuuta korostettiin vapaiden ihmisten taakkana. Tämä kaikki oli osa elämän tapahtumaa. Suuressa salissa oli sakaalipäinen Anubis, neljäkymmenen kahden tuomarin paneeli, joka kuunteli kielteisten tunnustusten luetteloa, Ptahin puhetorvi, Thot- jumala, joka toimi kirjuriina ja Maat totuuden, oikeuden

ja moraalin jumala. Hänen sulkaansa käytettiin arvoitaessa postulantin asemaa. Lsäksi oli Ammut, langenneiden sielujen surmaaja.

Egyptiläisille kertomus Osiriksesta liittyi uskonnon keskeisiin käsityksiin. Elämä, kärsimys, kuolema ja Osiris-jumalan uudelleensyntymä loivat uskoa, palkkion toivoa ja pyrkimystä kestää vastoinkäymisiä, hurskasta palvontaa ja elämistä sen moraalisen mallin mukaan, joka perustui papiston kirjoittamille säännöille. Jos henkinen kehitys teki mahdolliseksi syvemmin ymmärtää Osiriksen mysteerejä, hän oivalsi enemmän tästä yksinkertaisesta kertomuksesta.

Chetwyndin tulkinnat Osiris-tarinasta kertovat, millaisia totuuksia se toi initioitavalle. Voimme päätellä seuraavaa: Osiris edustaa tietoista minää eli egoa ja Seth piilotajuista varjoa. Osiris laskeutuu alitajuntaan, pimeyteen uudistautuakseen. (Tarkoittaa Osiriksen asettautumista arkkuun ja hänen myöhempää silpoutumistaan ja hajoamistaan). Alitajunnassa vallitsevat pimeys, säätelemättömät vaistot ja voimat. Anima (sielun feminiininen arkkityyppi eli tässä Isis) auttaa palautumisessa kokoamalla psyyken eriytyneet osat.

Kun erillään olevat ja epätasapainossa olevat osat on saatettu tietoisuuteen, minän varjo voi muuttua.

Chetwyndin analyysia seuraten voimme sanoa, että ristiriidan ratkaisuna, energian ja hengen tasapainoutuessa ja kaikkien osien yhdistymisen tuloksena syntyy persoonallisuus eli Horuksena uudelleensyntynyt Osiris. Seth, 'varjo', ei tuhoudu Horuksen toimesta, koska Isis pelastaa hänet. Tämä tarkoittaa, että sielun ravitsema todellinen itse tulee toimeen vaistojen eli varjojen kanssa. Tässä on tarinan yleinen kuvaus. Lisäksi Osiris-tarinan eri kohtauksiin liittyy vertauskuvallisia merkityksiä. Otetaan esimerkiksi Totuuskien salin tapahtumat. Tuomion jakaminen on yksi tapa kuvata sitä, että aiempien tekojen oikea tai väärä voidaan arvoida vain yksilön oman psyyken perusteella sen mukaisesti, mikä on hänen kehityksensä yleinen taso. Tämä moraalinen opetus painottaa toivon tärkeyttä, menneen käyttäytymisen korvaamista ja onnellisuuden saavuttamista. Se tarkoittaa ihmisten ohjaamista säännöin ja esimerkein ja tietoisien valppauden terottamista heidän kohtalojensa tarkoituksesta.

Mysteeriä tavoitteleville ja yksityiskohdista tietoisille initioitaville tarjoutui tässä mahdollisuus pohtia nykyistä elämäänsä ja tehdä valintoja.

Meidän on myönnettävä se mahdollisuus, että egyptiläinen papisto piti faraon kuolemariittejä meissä jokaisessa olevina luonnon muutostapahtuman arkkityypinä. Se oli alkukuvatyyppistä, kun sitä sovellettiin jokaiseen yksilöön, jonka tarkoituksena elämässä tietoisesti tai alitajuisesti oli saavuttaa tämä arkkityyppi. Mysteerikoulun oppilaan läpikäymä initiaatio-tapahtuma saattoi hänet jo ennen fyysistä kuolemaa tietoiseksi näkymättömästä, arkkityyppisestä maailmasta. Tämänkaltainen tietoisuus sai heidät toimimaan omassa maallisessa elämässään havaitsemalla ja toimimalla laajemmin voimin. He voivat samanaikaisesti elää tuonpuoleisessa ja nykyisessä maailmassaan ja nähdä todellisuuden aineen maailman varjon takaa. Mysteereihin 'kuolleen' tietoisuus ei kadonnut, jotta se olisi voinut uudistua kuoleman jälkeisessä elämässä. He "tulevat esiin päivällä eivätkä heitä estä Tuatin portit tullessa eikä mennessä... he tekevät kaikki sydämensä halajavat muutokset

eivätkä he kuole...”(Budge). Nämä sanat sopivat huonosti faraoon, joka koki täydellisen fyysisen kuoleman ja jonka kuolemattomat osat jatkoivat olemassaoloaan vain asianmukaisen rituaalisen ja maagisen muumioinnin jälkeen. Hänen, jolla on rohkeutta antautua mysteereille lienee soveliaampaa tarkastella sen pimeyttä, sen epävarmuuksia ja kauhuja ja nousta sen jälkeen päivän valoon toisena voimana, toisenlaisena säteilynä ja ottaa osaa kosmisen tietoisuuden vuokseen ja luoteeseen.

Lähteet:

Brunton, P, A Search in Secret Egypt, Arrow, London, 1965.

Budge, E.A.W., *The Book of the Dead*, London, 1960.

Chetwynd, T., *Dictionary of Symbols*, Paladin, London, 1982.

Fietzfelbinger, K., *Myster/enschulen*, Diederichs, München. 1997.

Gaskell, G.A., *Dictionary of All Scriptures and Myths*, Julien, N.Y., 1960.

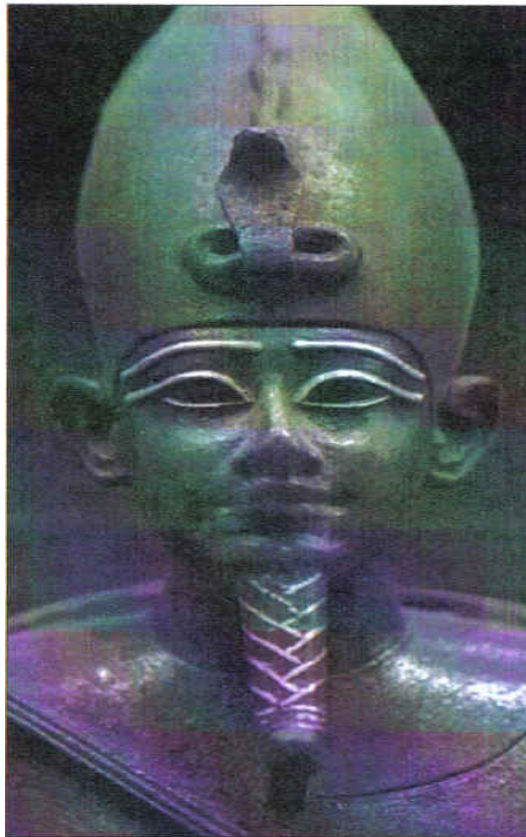
Spence, L., *Egypt*, Bracken Books, London, 1985.

Osiriksen tarina lyhennettynä:

Osirista palvottiin Egyptissä ikuisuuden valtiaana ja iankaikkisuuden hallitsijana. Osiris seurasi isäänsä valtaistuimelle. Puolisokseen hän otti sisarensa Isiksen.

Seth-veli kadehti Osirista. Seth kutsui Osiriksen juhliin, jossa esiteltiin kaunis arkku. Seth lupasi arkun omaksi sille, joka mahtuisi siihen. Hän tarjosi sitä ensiksi Osirikselle. Osiris kiipesi siihen, mutta heti kun hän oli arkussa, Seth naulasi kannen kiinni ja sinetöi sen. Yön pimeydessä arkku kuljetettiin merelle ja se ajelehti pysähtyen tamariskipuun juurelle. Puu kasvoi arkun suojaksi sulkien sen runkoonsa. Isis suri Osirista ja kuullessaan puusta hän lähti etsimään sitä, löysi sen ja otti arkun ulos. Isis vei arkun Egyptiin, avasi kannen ja yritti palauttaa elämän Osiriksen ruumiiseen. Seth havaitsi arkun. Raivoissaan siitä, että Osiris oli vielä olemassa, Seth leikkeli hänen ruumiinsa neljääntoista palaseen ja sirotteli ne pitkin Egyptiä. Isis lähti etsimään miestänsä ja kokosi sisarensa kanssa Osiriksen ruumiin. Horus oli Osiriksen ja Isiksen poika ja häntä pidettiin uudeleensyntyneenä Osiriksenä. Horus aikoi kostaa Sethille isänsä kuoleman, mutta Isis esti sen. Osiris heräsi henkiin, kun

Horus palasi kertomaan voitostaan.
Herättyään kuolleista Osiris ei voinut
kuitenkaan jäädä hallitsemaan eläviä,
vaan hän siirtyi Isiksen kanssa Lännen
maahan hallitsemaan kuolleita.

Osiris

Kuva: Wikipedia

Rukous vanhentumiselle!

Herra tiedät paremmin kuin minä itse, että vuodet vierivät ja jonakin päivänä olen vanha.

Päästä minut pahasta tavasta uskoa, että minun on sanottava jotakin jokaisesta asiasta, jokaisessa tilaisuudessa. Päästä minut hillittömästä halustani, jolla yritän panna järjestykseen jokaisen ihmisen asiat.

Tee minut järkeväksi, mutta ei synkäksi; avuliaaksi, mutta ei jokaisen komentajaksi. Tiedän, että suurella viisauteni varastolle on pahaksi, etten käytä sitä, mutta tiedät herra, että haluan muutamia ystäviä ennen kuin elämäntieni päättyy.

Päästä minut vapaaksi loppumattomasta yksityiskohtien kertomiselta. Anna minulle siivet, että pääsen asian ytimen.

Sulje huuleni, etten aina valittelisi vaivojani ja särkyjäni, ne lisääntyvät kaiken aikaa ja intoni kertoa niistä tulee suuremmaksi sitä mukaa, kun vuodet vierivät. En uskalla pyytää niin paljon myötämielisyyttä, että voisin nauttia toisten kertomista tarinoista, mutta auta minua kuuntelemaan kärsivällisesti. En uskalla pyytää muistini parantumista, mutta pyydän kasvavaa nöyryyttä ja pienempää varmuutta, kun muistini on ristiriidassa toisten kanssa.

Opetä minulle loistava läksy, että joskus olen väärässä.

Pidä minut kohtuullisena kaikessa. En halua olla pyhimys, sillä jotkut heistä ovat hankalia ja heidän parissaan on tukala elää, mutta hapan vanha ihminen on pirun loistotekele.

Anna minulle silmät, jotka näkevät hyvää odottamattomissa paikoissa ja anna minun huomata kykyjä ihmisissä, joilla en uskoisi niitä olevan. Suo minulle epäitsekkyyttä, että voin sanoa sen myös heille.

- Tunteaton-